

قطعی‌های اخیر برق ارتباطی باتوافق اقلیمی پاریس ندارد

شهروندان رئیس مرکز ملی هوا و تغییر اقلیم سازمان حفاظت محیط زیست در واکنش به ادعای ارتباط قطعی‌های اخیر برق باتوافق آب و هوایی پاریس، گفت: «قطعی برق در سال گذشته و امسال هیچ ارتباطی با موافقت نامه پاریس و پیوستن یا عدم پیوستن ایران به آن ندارد.»

چندی پیش مصطفی طاهری عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی گفته بود که علت قطعی‌های اخیر برق در کشور موافقت نامه پاریس است، چون در این موافقت نامه بر کاهش ساخت نیروگاه‌ها در کشور اشاره شده است! در حالی که سید محمد مهدی میرزایی قمی معتقد است که موافقت نامه پاریس جدا از اینکه توافق خوب یا بدی باشد، هیچ نقشی در قطعی‌های اخیر برق در کشور ندارد. سید محمد مهدی میرزایی قمی در این باره می‌گوید: «جدا از اینکه اصلاً موافقت نامه پاریس توافق خوبی باشد یا نباشد، اساساً قطعی برقی که اتفاق افتاده، چه امسال و چه سال‌های قبل، هیچ ارتباطی به موافقت نامه پاریس و پیوستن ایران یا عدم پیوستن ایران به آن ندارد، ضمن اینکه جمهوری اسلامی ایران، تاکنون رسماً به موافقت نامه پاریس نپیوسته است.»

او افزود: «افرادی که این مسائل را مطرح می‌کنند، باید به چند مطلب توجه کنند؛ یکی اینکه جمهوری اسلامی ایران تاکنون به موافقت نامه پاریس نپیوسته است، لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقت نامه آب و هوایی پاریس در تاریخ ۲۶ آبان ۹۴ طبق آبان ۱۳۹۵ توسط مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید اما جهت رفع پاره‌ای از ابهامات از طرف شورای نگهبان به مجلس عودت داده شد، پس در واقع شورای نگهبان مصوبه را رد نکرد و مقرر شد که مجلس پاسخ ابهامات و سوالات مربوطه را ارسال کند اما تاکنون این پرونده به صورت کامل انجام نشده و مسأله در فراز مسکوت مانده است. نهایتاً چون هنوز ابهامات شورای نگهبان از سوی مجلس مرتفع نشده، از این رو هنوز الحاق کشور به این موافقت نامه به سرانجام مشخصی نرسیده است، لذا تاکنون هیچ‌گونه ابلاغیه، بخشنامه یا دستورالعملی مربوط به موافقت نامه پاریس از طرف دولت صورت نگرفته است.» رئیس مرکز ملی هوا و تغییر اقلیم سازمان حفاظت محیط زیست اظهار داشت: «ایران هم در تاریخ ۲۶ آبان ۹۴ طبق مصوبه هیأت وزیران اقدام به تصویب برنامه مشارکت در زمینه کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای کرد که این دقیقاً قبل از موافقت نامه پاریس بوده است؛ بنابراین اینکه می‌گویند این مسأله به موافقت نامه پاریس ربط دارد، صحیح نیست.»

او گفت: «نکته دوم در خصوص این است که می‌گویند این مصوبه خلاف قانون بوده و باید در مجلس مصوب می‌شد؛ این در حالی است که متعاقباً این مصوبه دولت در هیأت تطبیق مصوبات دولت با قوانین در مجلس شورای اسلامی بررسی و عدم مغایرت آن با قوانین احراز و موضوع طی نامه شماره ۷۷۷۲۵۸ به مورخ ۲۶ دی ماه ۱۳۹۴ ریاست وقت مجلس شورای اسلامی به ریاست جمهوری اعلام شده است، لذا ادعای عدم طی شدن مراحل قانونی تصویب نامه مذکور عملاً بی اساس و فاقد وجهت قانونی است. در همین رابطه باید گفت که در این مصوبه هیأت وزیران به ضمیمه آن همان برنامه مشارکت ملی در کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای است، به هیچ وجه اشاره‌ای به کاهش ظرفیت تولید برق و کاهش ظرفیت نیروگاهی نشده است و اساس آن بر رشد و توسعه کشور طرح شده است.»

میرزایی قمی افزود: «در برنامه مشارکت ملی اظهار تمایل شده که بر اساس سناریوی ادامه وضع موجود تا سال ۲۰۳۰، به مقدار ۴ درصد غیر مشروط و ۸ درصد مشروط به برداشته شدن تحریم‌ها (در مجموع ۱۲ درصد) نسبت به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای اقدام شود.»

او گفت: «در متن این تصویب نامه آمده است: بر اساس توان ملی و سناریوهای انتشار گازهای گلخانه‌ای، جمهوری اسلامی ایران تمایل به مشارکت در کاهش انتشار کارگلخانه‌ای در سال ۲۰۳۰ به میزان ۴ درصد نسبت به سناریو پایه (BAU) را دارد. این کاهش انتشار به ویژه با تمرکز بر توسعه سیکل ترکیبی نیروگاهی، توسعه برق هسته‌ای، توسعه استفاده از منابع انرژی تجدیدپذیر، کاهش انتشار گازهای فلر، افزایش کارایی انرژی در بخش‌های مختلف مصرف‌کننده، جایگزینی سوخت‌های معمول با پایه کربن با گاز طبیعی، توسعه راهبردی استفاده از سوخت‌های کم کربن و مشارکت در مکانیسم‌های جدید مبتنی بر بازار در عرصه داخلی و بین‌المللی حاصل خواهد شد.» او افزود: «همچنین در مقدمه‌ای که در پیوست مصوبه هیأت وزیران ذکر شده، به طور مستقیم به رفع تحریم‌های ناعادلانه که از چند دهه پیش علیه کشور شکل گرفته و همچنین دسترسی به فناوری و تسهیلات مالی اشاره شده است.»

میرزایی قمی تأکید کرد: «این برنامه، به هیچ وجه عنوان الزام‌آور نیست و تماماً داوطلبانه است، به طوری که در متن برنامه هم با این ادبیات ذکر شده که جمهوری اسلامی ایران تمایل دارد اقدامات مرتبط با کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای را انجام دهد.»

او ادامه داد: «اگر بخواهیم بر اساس ظرفیتی که دستگاه‌های اجرایی اعلام کردند پیش رویم، تا سال ۲۰۳۰، حدود ۱۹ درصد کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای خواهیم داشت که باز هم فراتر از مشارکت ۱۲ درصدی اعلام شده است.»

او تأکید کرد: «در برنامه مشارکت ملی کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای به هیچ وجه اشاره‌ای به کاهش ظرفیت نیروگاهی نشده بلکه کاملاً بر توسعه مبتنی بر اصلاح الگوی مصرف تأکید شده است.»

گزارش میدانی از کارگاهی که عواید آن صرف بهبود یافتگان اعتیاد می‌شود آباجی و میوه‌هایش!

که نمی‌توان آن را با کارگاه‌ها و شرکت‌های دیگر مقایسه کرد. اینجا کار دلی است و کافی است به هدفی که در این کارگاه دنبال می‌کنی، فکر کنی، آن وقت است که ساعت‌های کار برایت آنقدر سریع می‌گذرد که می‌بینی از صبح کار کردی، اما نه احساس خستگی می‌کنی و نه متوجه شدی چطور زمان گذشته است.»

مریم تأکید دارد که در این کارگاه بهترین محصولات و میوه‌ها تهیه می‌شود. یاورانی که برای کمک آمده‌اند، این میوه‌ها را خشک و بسته‌بندی می‌کنند و ناگفته نماند که همه این مراحل با وسواس و دقت خاصی صورت می‌گیرد. میوه‌ها از بالاترین‌ها تهیه و در بهترین دستگاه‌ها خشک و آماده می‌شوند و پس از آنکه سبب سلامت و ثبت برند را انجام می‌دهند، وارد بازار فروش می‌شوند.

به اعتقاد مریم این محصولات رو دست ندارند. محصولات از نظر کیفیت با بهترین محصولات موجود در بازار سنجیده شده و کشورهایی مانند سوئد، فنلاند و آلمان کیفیت این محصول را تأیید کرده‌اند. در حال حاضر علاوه بر این کشورها درخواست صادرات این محصول را از کشورهای اطراف خودمان مانند ارمنستان، عراق و ترکیه داشته‌ایم، زیرا به شدت روی کیفیت این محصولات کار و تلاش می‌کنیم مواد ارگانیک باشند تا بالاترین کیفیت را داشته باشند.

چطور کارگاه شکل گرفت

آباجی شکل گرفت تا نقش مادر بزرگ را ایفا کند، هوای نوه‌های ضعیف‌تر را داشته باشد و حواسش همه جوره به خانواده باشد. مریم توضیح می‌دهد که همیشه بزرگ‌ترهای هر فامیل نقش تأثیرگذاری را برای بقیه افراد فامیل دارند، مدیریت می‌کنند و حواس‌شان به همه هست. خانه مادر بزرگ‌ها همیشه پناهگاه همه است و کافی است مادر بزرگ یک غذا پزند؛ عطر و بوی این غذا هفت خانه این طرف و هفت خانه آن طرف تهر می‌رود. آباجی هم می‌خواهد همین کار را بکند. مدیریت کند و حواسش به ضعیف‌ترها باشد. حالا آباجی فقط میوه خشک تولید نمی‌کند و تولید برنج را هم در دست گرفته تا عطر و بوی غذای مادر بزرگ را تداعی کند.

مینا یکی دیگر از یاورانی که در این کارگاه کار می‌کند، می‌گوید بازار فروش ما تبلیغ دهان به دهان است، اما آنچه که در این میان برای ما مهم است، آرایه کیفیت و کمیت مورد نظر مشتری است. همیشه آخرین موضوعی که مطرح می‌کنیم بحث نیتی است که در پشت سر آباجی قرار دارد. زیرا آنچه که برایمان مهم است حفظ شأن و جایگاه بهبود یافتگان است و از آن مایه نمی‌گذاریم و تلاش می‌کنیم آنقدر محصول خوب آرایه دهیم که حتی اگر شخص نداند که عواید آن صرف چه اموری می‌شود، خریدار همیشه محصول ما باشد، در واقع نمی‌خواهیم مشتری را وادار به دلسوزی کنیم، بلکه هدف مان آرایه محصول خوب است.

کارگاهی برای حمایت از بهبود یافتگان

این کارگاه در دل سرای مهر قرار دارد. مرکزی که زنان بهبود یافته از اعتیاد در آن زندگی می‌کنند تا خودشان را برای زندگی به دور از اعتیاد آماده کنند. آباجی را یاوران اداره می‌کنند، همان‌هایی که دل‌شان به بزرگی دل آباجی است. ساعت‌ها کار می‌کنند تا عواید این کارگاه میوه شود برای کودکی که مدت‌هاست میوه تازه و فصل را ویاور نکرده است، برای زنی که سال‌هاست کارتن خوابی مزه میوه‌ها را از یادش برده بود و برای مردی که چند باری هوس کرد از میوه‌فروشی سر کوچه یک هلوئی تازه بردارد، اما سرو و وضش باعث می‌شد او را به میوه‌فروشی راه ندهند.

میوه خشک می‌کنیم تا عواید آن به کودکان بهبود یافته برسد

مریم نظری مدتی است که در این کارگاه مشغول به کار است. وقتی از کارگاه صحبت می‌کند می‌توان اشتیاق و امید را از تک‌تک کلماتش فهمید.

او می‌گوید: «تعدادی داوطلب و یاور برای آنکه کمکی به بهبود یافته‌های اعتیاد داشته باشند، کارگاهی را راه‌اندازی کرده‌اند که عواید آن صرف زنان و مردان و کودکانی می‌شود که تحت سرپرستی موسسه طلوع مهر هستند.» او توضیح می‌دهد که میوه‌های تازه از بازار میوه‌وتره‌بار خریداری می‌شود و پس از خشک‌کردن و بسته‌بندی آنها محصول برای فروش عرضه می‌شود و درآمد حاصل از آن میوه و غذا و خوراکی می‌شود برای بهبود یافتگان از دام اعتیادی که توان خرید آن را ندارند. همه تلاش ما این است که کسی حسرت خوردن میوه تابستانی و زمستانی روی دلش نماند.

مسئولیت اجتماعی دلیل حضور در آباجی

مسئول فنی کارگاه صنایع غذایی که کارش قبلاً در کارگاه‌ها و شرکت‌های صنایع غذایی بوده است، مسئولیت اجتماعی را مهم‌ترین دلیل حضورش در آباجی می‌داند و می‌گوید: «حضور در این کارگاه آنقدر دلپذیر و جذاب است

ملیحه محمود خواه بوی پرتقال و انبه و سیب با هم مخلوط شده و آنقدر مشامت را معطر می‌کند که دلت می‌خواهد ساعت‌ها همانجا بمانی. میوه‌های خشک شده با رنگ لعاب روی میز صاف کشیده‌اند. پرتقال‌های نارنجی و توت‌فرنگی‌های قرمز جلوی چشمانت رژه می‌رود. کمی آن طرف‌تر انبه، سیب و کیوی‌ها خودنمایی می‌کنند و منتظرند در جعبه‌های سفید جا خوش کنند.

اینجا آباجی است. آباجی در اینجا همان حکم مادر بزرگ خانواده را بازی می‌کند، همان مدیر و مدبری که صنار و سه شاهی پدر بزرگ همه دخل و خرج‌ها را مدیریت می‌کند. همان مادر بزرگی که همیشه هوای نوه‌های ضعیف و لاغرترش را داشت و حواسش بود که لقمه چرب‌تری را دور از چشم دیگر نوه‌ها در دهان آنها کند. حالا آباجی قصه ماقرار است هوای ضعیف‌ترها را داشته باشد. همان ضعیف‌هایی که روزی روزگاری اعتیاد آنقدر آنها را ضعیف کرد که گوشه‌خیا بان شد فرش و آسمان هم سقف‌شان.

کارگاهی که داوطلبان آن را اداره می‌کنند

کارگاهی کوچک که یاوران آن را مدیریت می‌کنند تا کودکی که حالا کورسوی امیدی در دلش روشن شده که مادرش اعتیادش را ترک کرده و پدرش کمر راست کرده و مواد را برای همیشه کنار گذاشته، نگاهش در کنار یک میوه‌فروشی با حسرت گره نخورد.

آباجی شکل گرفته که زنی کارتن خواب که با خودش مدت‌ها جنگیده و با موادی که سلول به سلول تنش را تسخیر کرده بود، مبارزه کرده تا کنار کودکش باشد، کودکش را گرسنه نبیند.

آباجی دلش دریاست و هوای کسانی را دارد که یک روز دنیا در برابر چشم‌هایشان بی‌معنا بوده است و حالا که به زندگی بازگشته‌اند، احساس جدایی از دیگران را نداشته باشند.

آباجی یک کارگاه تولید میوه خشک است. کارگاهی که آنقدر محصولاتش گل کرده که حالا بحث صادرات آن مطرح است و سوئد و فنلاند و همین نزدیک‌تر از ریبیل و ترکیه هم تقاضای این محصولات را دارند.

